

Den 2 Februari 1869.

Julgranen.

Min fader var en jättekung,
Som rädde öfver fjällen.
Min moder var en tufvas ljung,
Så röd som juniqvällen.
Min broder var en fors så strid,
Min syster var en stjerna blid
På mörkblå himlapellen.

Jag vexte upp i öde mon
Vid djupa insjöns branter.
Det höga berget var min thron
Med furornas drabanter.
Uti min krona stjernan sken,
Och månen hängde på min gren
Med frostens diamanter.

Ty jag var skogens unge prins:
Rak som ett ljus var stammen.
Den snälle ekorn ännu jag mins,
Som tog sitt hopp vid dammen.
Och i min topp sjöng siskan skön,
När skogen höll sin morgonbön
Och ekot sade amen.

Då kom, en mulen vinterdag,
En pilt med julestjerna.
Han såg på mig, han högg ett tag,
Han högg i bark och kärna.
Jag föll så grön, jag föll så ung
För andras fröjd på tufvans ljung,
Och därför föll jag gerna.

Sen blef jag förd till herregård;
Der skällde på mig hunden.
En moder tog mig i sin vård:
Jag blef med kransar bunden,
Jag kläddes som den unga brud
I silkesband och blomsterskrud,
Ty nu var högtidsstunden.

Jag fördes in till julekväll,
När ljusen brunno klara.
Der jublade så glad, så säll
En yster barnaskara.
Jag tänkte på min öde mo,
Min siskas sång, min ekorns bo:
Der ville helst jag vara.

Jag glömde allt för andras fröjd,
Fast sjelf jag hade ingen.
Men ock för mig i himlens höjd
Sjöng glada englaringen,
Och på min dunkelgröna gren
Föll ett förklaradt återsken
Af hvita cherubsvingen.

Nu står jag glömd och utan vän,
När julens dagar ända.
Till skogen, till min rot igen
Kan jag ej återvända.
Jag vissnat i min ungdoms vår,
Och intet öga skall en tår
Förskjutna vännen sända.

Men gläds, du goda barn, att jag
Mitt lif för dig fått gifva.
Hvad mer, om jag ej fått en dag
En skogens konung blifva
Och vexa stolt till molnens höjd?
Jag hade då ej känt den fröjd,
Att barnens glädje lifva.

Ty ingen glädje finns, som den,
Att gladt sig sjelf försaka,
Att offra allt för andra, men
Få intet sjelf tillbaka.
Det är en fröjd så englalik,
Att blott Guds barn i himmelrik
En sådan fröjd få smaka.

28 Dec. 1868.

Z. T.

Helsingfors,
Theodor Sederholms boktryckeri,
1869.

Företedt: *L. Heimbürger.*